

THAILAND ILLUSTRATED

PROPRIETOR
THE PUBLIC RELATIONS DEPARTMENT
TEL. 818854

DIRECTOR GEN. KRICHA PUNNAKANTA

> EDITOR-IN-CHIEF PUBLISHER WITT SIWASARIYANON

ASSISTANT EDITOR SUNY RAM-INDRA

PHOTOGRAPHY
PHOTOGRAPHY SECTION
PUBLIC RELATIONS DEPARTMENT

EDITORIAL OFFICE
PUBLIC RELATIONS DEPARTMENT
BANGKOK 2, THAILAND
TEL. 818854

NUMBER 182

1971

ACKNOWLEDGEMENTS:

Photographs used in this issue were received from the following sources: --

- Royal Secretariat
- Royal Secreta
 TOT
- Thai Airways
- SEATO
 Ministry of National Development
- UNIS
- USIS
 THAI International

นิตยสารรายเดือน "ไทยแถนด์ อิดถัสเตรเด็ด" จำหน่ายในราคาแล่มถะ ๔ บาท ที่ร้านนิพนธ์ สีนัก พระยาศรี เด็กเอง บางรัก รวมสาลัน และแพร่พิทยา บริเวณวัจบูรพา พระนคร

ท่านที่ประสงค์เป็นสมาชิก หรือต้องการรับไป จำหน่าย โปรคติดต่อแผนกคลัง กรมประชาสัมพันธ์ โทรศัพท์ ๘๑๘๔๕๓

The monthly magazine "Thailand Illustrated" is on sale at 8 bath per copy.

Obtainable at the following bookstores:
Nibhond, Srikak Phya Sri; Tek Heng,
Bang Rak; Ruam Sarn, and Prae Pitaya,
Wang Burapa, Bangkok.

Subscribers and agents are to contact the Finance Section, Public Relations Department, telephone No. 818853.

Thailand Illustrated

NUMBER 182 1971

anding-contents

	И	น้า - Page
เพชรบูรณ์ เมืองมะขามหวาน		
Phetchabun, Town of Sweet Tamarind		3-10
เพื่อนลำตะกอง		
Lam Takong Dam		11-13
ที่งานกาชาด At Red Cross Fair		14-15
อังกะลุง Ungalung		16-18
พระราชกรณียกิจ Royal Activities		. 19 - 23
เหตุการณ์สำคัญ High - Lights		25-31

ปกหน้า: Front cover :

รำกระทบไม้

"Ram Kratob Mai" (clashing bamboo pole dance).

ปกหลัง

Back cover :

โรงไฟฟ้าพลังน้ำเชื่อนภูมิพล อำเภอสามเงา จังหวัดดาก Bhumibol Hydro-Power Plant, Amphoe Sam Ngao, Changwat Tak.

Printed at Government House Printing Office, Sam Sen Road, Bangkok, Thailand.

เพชรบุรณ์ เมื่องมะขามหวาน

PHETCHABUN, TOWN OF SWEET TAMARIND

"บะขามหวาน ข้าวสารขาว ลกสาวสวย" คือ สัญญลักษณ์ของ เนื่องเพชรบรณ์ ดินแดนแห่งความอดมสมบรณ์แห่งหนึ่งของเมืองไทย อยู่เหนือสดของภาคกลางติดต่อกับภาคเหนือและภาคตะวันออก

เพชรบรณ์เมื่อเกือบร้อยปีก่อนนั้นเลื่องลือเรื่องใช้มาเลเรีย จนใคร ๆ ไม่กล้ำไป หนทางก็ลำบาก ถ้าเดินทางด้วยเรื่อจากกรงเทพ ฯ ขึ้นไปตามลำน้ำป่าสักจนถึงตัวเมืองจะต้องใช้เวลาถึง ๑๐ วัน หรือถ้า ไปทางบกจากเมืองสระบรีถึงเมืองเพชรบรณ์ก็ต้องกินเวลาราว 👵 วัน

แต่ปัจจุบันนี้เมื่อมีทางหลวงชั้นหนึ่งสายพแค – หล่มสัก เวลา เดินทางโดยรถยนต์เหลือเพียง ๕ ชั่วโมงเท่านั้นเอง

จังหวัดเพชรบรณ์ตั้งอย่กลางหบเขาโดยแท้ มีภเขาล้อมรอบ ขบาบทั้งสองด้าน ยาวตั้งแต่เหนือลงมาจดใต้ ทางตะวันออกมีทิวเขา สงต่อเขตแดนกับจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดชัยภูมิ ตะวันตกมีเพื่อกเขาสงต่อเขตแดนกับจังหวัดพื้นณุโลก พิจิตร และ นครสวรรค์ เพชรบรณ์จึงมีสภาพเหมือนเมืองปิดในสมัยก่อน และ มี่ชัยกมือันเหมาะสมแก่การป้องกันข้ำศึกอย่างยิ่ง เพราะอย่ในวงล้อม ของภูเขาและมีลำน้ำป่าสักอยู่กลางเมือง มีป้อมปราการทั้ง 🖢 ฟาก ชานให้เข้าใจว่าในอดีตเมืองเพชรบรณ์คงจะเป็นเมืองที่มั่นคงแข็งแรง บาชั่วระยะเวลาหนึ่ง

"Sweet tamarind, white rice and lovely daughters"
—those are traditional attributes of Changwat Phetchabun, a fertile province in the northernmost of the central region attached to the North and the Northeast.

Almost a hundred years ago, Phetchabun was notorious for its terrible malarial disease. This mountainous province was also accessible with difficulties; cruising by boat along the Pasak river would take a whole month, while going by land from Saraburi to that city would require a full ten-day travel.

But now, with the first standard Pukae-Lomsak highway, the trip by car from Bangkok takes only within

five hours.

Phetchabun sinks right in the valley flanked by mountains from north to south and partitioned by tall mountains in the east from Khon Kaen and Chaiyapum and in the west from Phitsanulok, Phichit and Nakhon Sawan. In olden days, Phetchabun was in a position of a closed town. A strategically favourable terrain in the surrounding of mountains and with the Pasak river the surrounding of mountains and with the Pasak river running through the town, theotown, having fortresses on both banks of the river was believed to be a fortification for a period of time. The definite period and the founder of the surmes of Period Damrong, a well-known Thai historian. Phetchaom was founded about the same period as Sukhothai decause the Pagoda ruins at Wat Mahathai in Paerchaom belonged to the Sukhothai version.

ทางหลวงก่อนเข้าเมืองเพชรบรณ์ Highway leading to Phetchabun.

วัดมหาธาตุ ซึ่งตั้งอยู่ใจกลาง เมืองเพชรบูรณ์

Wat Mahathat, which is located in the town proper.

เมืองเพชรบูรณ์นี้จะสร้างมาแต่สมัยใดและใครเป็นผู้สร้างนั้น ยังไม่มีหลักฐานแน่นอน สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพทรง สันนิษฐานว่าเป็นเมืองที่สร้างในสมัยเดียวกับเมืองสุโขทัย เพราะ มีทรากโบราณสถานอยู่ที่วัดมหาชาตุซึ่งเป็นวัดประจำเมือง เป็นเจดีย์ สมัยเดียวกับเมืองสโขทัย

จังหวัดเพชรบูรณ์แต่เติมเป็นเมืองขึ้นตรงต่อมณฑถนกรราชสีมา จนถึงประมาณ พ.ศ. ๒๔๔๐ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า ๆ ได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ยกฐานะเมืองเพชรบูรณ์เป็นมณฑลโดย เอาเมืองหล่มสักซึ่งขณะนั้นอยู่ในมณฑลอุตรมารวมด้วยเรียกว่า มณฑลเพชรบูรณ์จนถึง พ.ศ. ๒๔๕๔ ทางการจึงได้ขุบจังหวัดหล่มสัก เป็นอำเภอ ขึ้นตรงต่อเมืองเพชรบรณ์

สถานที่สำคัญ ๆ ของเมืองเพชรบรณ์มีอยู่กระจัดกระจาย หลายแห่ง มีทั้งที่อยู่ในตัวเมืองและที่อยู่ตามอำเภอต่าง ๆ เป็นต้น Phetchabun was originally a town attached to the county of Nakhon Ratchasima. Up to about 1897, His Majesty King Rama V had the province raised to the status of a county, covering also the town of Lomsak in the Udon county. Fourteen years later, the town of Lomsak was dissolved to a district attached to the city of Phetchabun.

Places of interest in Phetchabun are scattered in the town proper and in various districts. Among them is the stone pillar which was brought by Prince Damrong from the ancient town of Sritheb, Amphoe Wichian Buri to the provincial administrative headquarters, in 1894. The stone pillar was later consecrated and buried in a shrine as town pillar.

หลักเมืองเพชรบูรณ์ เป็น เสาหินที่สมเด็จกรมพระยาดำรง-ราชานุภาพทรงอัญเชิญมาจากเมือง ศรีเทพ อำเภอวิเชียรบุรี มาไว้ที่ ศาลากลางจังหวัดเพชรบูรณ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๗ ต่อมาจึงได้มีพิธีฝัง หลักเมืองขึ้น

ไม่ใกลจากศาลหลักเมือง เท่าใดนักเป็นที่ตั้งของวัดมหาธาต ซึ่งเป็นวัดค่เมืองเพชรบรณ์ มี พระเจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์สูง ประมาณ ๓ วา อย่ด้านหลังพระ-อโบสถ ปัจจบันนี้ส่วนขอดหักพัง ไปแล้ว สมเด็จกรมพระยาคำรง-ราชานภาพทรงสันนิษฐานว่าสร้าง มาแต่เมื่อสมัยสโขทัยแล้ว เมื่อ เดือนนี้นาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ กรม ศิลปากรได้ทำการซ่อมแซมบรณะ พระเจดีย์องค์นี้ ได้ขดพบกรพระ เต็มไปด้วยใหหลายขนาด มีทั้ง เล็กและใหญ่ ในไหบรรจุทั้งพระ-พุทธรูปและพระพิมพ์เป็นจำนวน มาก นอกจากนั้นก็มีเครื่องถ้วย ชามจีน ซึ่งสันนิษฐานกันว่า เป็น

A few kilometres from this shrine is Wat Mahathat, the historic monastery of the city with a cone-shape pagoda of about six metres tall at the rear of the convocation hall of the monastery. The pagoda, whose top was broken, was surmised by Prince Damrong to be built in the days of Sukhothai. In March, 1967, the Fine Arts Department, while repairing the pagoda excavated a cache of a large number of narrow-mouthed earthen vessels of big and small sizes filled with Buddha images. Found with these

เน – ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

Top — The city pillar shrine

กลาง — ปากทางเข้าแค้มพ์สน Middle — Road leading to a campime ground.

จ่าง – หอนาฬิกากลางเมือง

เพชรบุรณ์

Bottom—The clock tower at the town proper.

ของสมัชราชวงศ์เหม็งและรูปปั้นคนกับรูปปั้นสัตร์ต่าง ๆ และมีโถ สังคโลกกับตลับทองคำจำนวนหนึ่ง และที่สำคัญก็คือใต้พบลาน ทองคำจารึกอักษรไทขโบราณม้วนอยู่ในท้องหมูสัมฤทธิ์ ๑ แผ่น กับอยู่ตามไหอีก ๒ แผ่น รวมเป็น ๓ แผ่น

วัดที่มีชื่อเสียงของเพชรบูรณ์อีกวัดหนึ่งมีชื่อว่าวัดไตรภูมิ ดั้งอยู่ใม่ใกลตัวเมืองเท่าใดนัก วัดนี้นอกจากจะมีพระปรางค์เก่าแก่ อยู่ด้านหลังพระอุโบสถแล้ว ยังเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูป สมัยลพบุรื่องค์หนึ่ง ซึ่งชาวเมืองเรียกกันว่าพระมหาธรรมราชา พระพุทธรูปองค์นี้เป็นที่เคารพลักการะของชาวเมืองเป็นอันมาก

ในเมืองเพชรบูรณ์ มีอำเภอวิเชียรบุรีอันเป็นที่ตั้งของเมือง ร้าง เชื้อกันว่ามีอายุเก่าแก่กว่าเมืองสุโขทัย ชื่อว่าเมืองศรีเทพ

ภายในถ้ำฤษีสมบัติพัฒนาการ อันเคยเป็นที่เก็บสมบัติอันมีค่า ของชาติ เบื่อครั้งสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒

In the cave called "Rushi Sombat Patanakarn" where the national treasures were stored during World War II.

โบสถ์ใหม่ของวัดมหาธาตุ The new temple of Wat Mahathat.

were also Chinese crockery believed to belong to the days of "Ming" dynasty, statues of human beings and animals, "Sungkaloke" bowls and a number of gold cases with lids. The most important excavations among them were gold rolled sheets on which were inscribed ancient Thai letters. One was found in the belly of a brass pig and two others were found in the earthen vessels.

Another well-known monastery of the province is Wat Traipoom, which is not far away from the town proper. Besides having a centuries-old pagoda at the rear of the convocation hall, the monastery also possesses a Buddha image of Lopburi period called "Phra Maha Dhamma Raja." This Buddha effigy is well revered by all the townspeople.

At Amphoe Wichian Buri in this province of Phetchabun, there situated a deserted town, older even than Sukhothai. Its name is "Sritheb."

Located about 107 kilometres away from Phetchabun, Sritheb was founded more than 1,000 years ago in the prosperous days of the Khmer. The name of the town, which was originally "Apaisalee," was changed into Sritheb when it was taken by the Thai from its old possessor.

เมืองศรี เทพ อยู่ ห่างจากตัว จังหวัดเพชรบูรณ์ประมาณ ๑๐๗ กิโล เมตร ตั้งขึ้นเมื่อประมาณ ๑,๐๐๐ ปี เศษมาแล้วในสมัยขอมเรื่องอำนาจ เดิมชื่อว่าเมืองอกัชสาลี เมื่อไทยได้ อพยพเข้ามาแย่งชิงดินแดนจากขอม นั้น ได้เปลี่ยนชื่อเมืองนี้ใหม่ว่าเมือง ศรีเทพ

เมืองศรีเทพมีเนื้อที่ประบาณ ๒,000 ไร่เศษ รอบ ๆ บริเวณเมือง มีคูดินล้อมรอบ มีประตูทั้ง ๔ ทิศ ภายในเมืองมีพระปรางค์สมัยลพบุรี อยู่ ๒ องค์ เรียกกันว่าปรางค็องค์พี่ และปรางค็องค์น้อง ใบบริเวณบี้ที่ สระน้ำหลายสิบแห่ง ทางที่ศเหบื้อ นอกกำแพงเมืองนี้สระบ้ำ ๒ สระ เรียกกันว่า "สระแก้ว" และ "สระ ขวัญ" ทั้งสองสระนี้มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐ ใร่ มีน้ำขังอยู่ตลอดปี ชาวเมือง ได้ใช้น้ำในสระนี้บริโภค ในสมัยก่อน เปลี่ยนแปลงการปกครอง ชาวเมือง ศรีเทพต้องส่งส่วยน้ำทั้งสองสระนี้ เพื่อนำไปทำเป็นน้ำพืพัฒน์สัตยา เพราะถือว่าน้ำทั้งสองสระนี้เป็นน้ำ ศักดิ์สิทธิ์

บน — การทำ**ไ**ร่บนใหล่เขา

กลาง – คอกปศุสัตว์นอกเมือง

ล่าง – สวนผักอันอุดมสมบูรณ์ ซึ่งจะเห็นได้ทั่วไป

Top — Plantation on hill.

Middle — Dairy farm on the town outskirts,

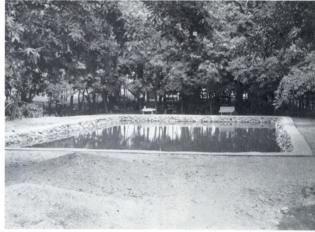
Right — Fertile vegetable garden is a common sight at Phetchabun.

"Sritheb" spread in an area of about 2,000 rai surrounded by moats. It had four gates in the four directions. There were two pagodas of Lop Buri period called "elder & younger pagodas". Tens of ponds were found in the area, two of them out of the city wall in the north were called "Sra Kaew and Sra Kwan" (signifying that the water was sacred). The two ponds, covering an area of 10 rai, are filled with water all the year round and the water is used for drinking by the townsmen. Prior to the change of the regime in 1932, the people were required to send the water from these two ponds to the capital city to be used in the ceremony of taking the oath of allegiance to the King each year.

Within the town of Sritheb in close vicinity of the two pagodas, there was a round mound of about 40 metres tall with a diametre also of about 40 metres. The mound is called the treasury hill and

บน — ศาลากลางจังหวัดเพชร-บูรณ์

กลาง — ลานอโศก ที่พักผ่อนของ ชาวเมือง

ซ้าย - สวนส้มกำนั้นจุล

Top — Phetchabun provincial administrative head-quarters.

Middle - A recreation spot of the

orchard of Kamnan Chul.

town people.

Left — The farmed orange

ภายในตัวเมืองศรีเทพใกล้ ๆ กับพระปรางค์ทั้งสององค์นั้น มีมูลดินสูงจากพื้นดินประมาณ ๑ เส้น เป็นวงกลมวัดเส้นผ่าศูนย์กลาง ใดประมาณ ๑ เส้น ชาวบ้านแถบนี้เรียกว่าเขาคลัง เข้าใจว่าคงเป็นที่ เก็บทรัพย์สมบัติของเจ้าผู้ครองเมืองศรีเทพในสมัยก่อน โบราณวัดถุ ทิพบที่เมืองศรีเทพนี้ ส่วนมากเป็นของในศาสนาพราหมณ์ ไม่พบ ของที่เป็นศาสนาพุทธเลย เมืองศรีเทพจึงเป็นเทวสถานทางศาสนา พราหมณ์

เมืองศรีเทพคงจะรุ่งเรื่องมานานชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วจึงกลาย เป็นเมืองร้างไป แต่สาเหตุที่เมืองศรีเทพได้ร้างไปนั้นยังไม่ทราบกัน แน่ชัด

จังหวัดเทชรบูรณ์แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๖ อำเภอ คือ อำเภอเมือง หล่มสัก หล่มเก่า ชนแตน หนองไผ่ และวิเชียรบุรี จำนวนประชากรมีประมาณท้าหมื่นคน ส่วนใหญ่มีอาชีพในทาง กสิกรรม เนื่องจากเพชรบูรณ์มีทั้งภูเขา ที่ราบสูง ที่ราบสุ่ม ดินดี มีป่า ซึ่งช่วยทำให้อากาสชุ่มชื้น ฝนฟ้าก็ตกต้องตามฤดูกาล ทั้งยังมีแม่น้ำ ป่าสักซึ่งต้นน้ำอยู่ที่จังหวัดเลย ใหลผ่านกลางจังหวัดตั้งแต่เหนือ ลงมาใต้สุดอีกด้วย สองฟากผึ่งถนนเต็มไปด้วยพืชไร่ และสวนผลไม้ ทั่วไปเกือบทุกหวังระเหง ทั้งบนก็ดินที่เป็นที่ราบลุ่มและตามไหล่เขา ปลูกไว้เป็นชั้นเป็นเชิงมีระเบียบสวยงามมาก ผลไม้ที่ขึ้นชื่อลืองา ของเพชรบูรณ์อีกอย่างนอกเหนือไปจากมะขามหวานก็คือ ส้ม ซึ่งมีผู้ ทำใรกันมากมาย ทำรายได้งามให้แก่เจ้าของและยังส่งออกไปขาย ยังประเทศไกล์เคียงด้วย

believed to be a property hiding place of the old governor of the town. Most of the antiques found in this city belonged to Brahminical religion; none of them were of Buddhist creed. Sritheb was consequently believed to be a Brahminical shrine.

Sritheb was understood to prosper for a long period of time before it was deserted, the cause of which was still not known.

Phetchabun is now divided into six districts including Muang Phetchabun, Chon Daen, Lom Kao, Lom Sak, Nong Pai and Wichian Buri. Its population totals about 50,000. Most of them are farmers since the soil is fertile anywhere either up on the mountains or in the low-lying land. Its densely forested areas give moisture with abundant rainfalls. The Pasak river with its source in Loei runs through the town from the north to the south, on both banks spread farms, plantations and orchards from the low-lying land up to the shoulders of the mountains, presenting breathtaking views. Phetchabun is now well-known especially for its orange plantations which are many, let alone "sweet tamarind, white rice and lovely daughters."

ทางหลวงสายพุแค – หล่มสัก Pukae - Lomsak highway.

ร์ชื่อนสาทะทอง

LAM TAKONGDAM

จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ไปทำพิธีเปิดเชื่อน ลำตะกอง เชื่อนใหญ่แห่งใหม่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ เชื่อนมูลก่า ๒๓๑ ล้านบาท ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบล ลาดบัวขาว อำเภอสี่คั้ว จังหวัดนครราชสีมาแห่งนี้ จะช่วยการชล-ประทาน ในพื้นที่ไมโครงการลำตะกองและทุ่งสำรัตระหว่างหน้าแล้ง

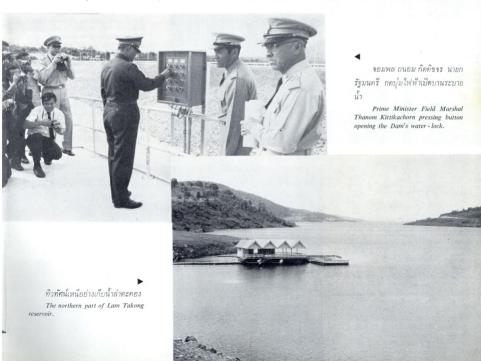
ลำตะคองเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำมูล ซึ่งเป็นแม่น้ำสายสำคัญ ของที่ราบสูง ตะวันออกเฉียงเหนือ ต้นน้ำเกิดจากเขาใหญ่ในอำเภอ ปากช่อง ถ้าน้ำนี้ใหลผ่านอำเภอสี่คัว สูงเนิน ขามทะเลสอ และ อำเภอเมือง ออกไปบรรจบกับแม่น้ำมูลตรงบ้านท่าช้าง อำเภอจักรราช เป็นระยะทางไกลถึง ๑๑๐ กิโลเมตร ประชาชนในบริเวณดังกล่าวได้ อาศัยถำน้ำนี้บริโภคและเขาะปลูกมาเป็นเวลานาน

ต่อมากรมชกประทาน ได้เริ่มโครงการชกประทานระยะแรกใน ภาคตะวันออกเถี่ยงเหนือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๒ โดยมีโครงการทดและ ส่งน้ำลำตะคองเป็นโครงการหนึ่ง เพื่อช่วยในการเพาะปลูกที่ดินสองฝั่ง ลำตะคองในเขตอำเภอเมือง อำเภอขามทะเถสอ กับอำเภอจักรราช เป็นเนื้อที่รวมทั้งสิ้นหนึ่งแสนไร่ ส่วนอีกโครงการหนึ่งนั้นคือ โครง การทุ่งสำริด มีวัตถุประสรค์จะช่วยการชกประทานในเนื้อที่ ๑๕๓,๐๐๐ ใร่ของฝั่งช้ายแม่น้ำมูลด้านอำเภอพิมายและชุมบึง Lam Takong Dam, a large new dam in the Northeast was officially inaugurated by Prime Minister Field Marshal Thanom Kittikachorn on November 18, 1970. This 236-million baht Dam at Laad Bua Kow subdistrict, Changwat Nakhon Ratchasima, will help irrigate the areas within Lam Takong and Tung Samrid Projects during the dry season more effectively.

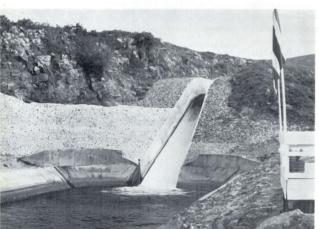
Lam Takong is one of the tributaries of the Moon River, the major river in the high plateau of the Northeast. It has its source at Khao Yai in Pakchong district (about 160 kilometres northeast of the Friendship Highway) Nakhon Ratchasima province and flows past Sikhiu, Soong Noen, Kham Thaleso and Muang districts of the same province before it joins up the Moon River at Ban Tha Chang, Jakarat district—a distance of about 170 kilometres. This Lam Takong has from time immemorial been depended on for cultivation and domestic use.

The background of the new storage dam dates back to 1939 when the Royal Irrigation Department began a diversion irrigation type in Nakhon Ratchasima on two projects—Lam Takong and Tung Samrid.

The former project was to benefit rice cultivation on both banks of Lam Takong in Muang district and part of the areas in Kham Thaleso and Jakarat districts to an extent of 100,000 rai while the latter was aimed at irrigating an area of 153,000 rai on the left bank of the Moon River, on Phimai and Chumbeung districts.

ต่อมาหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ปรากฏว่าพื้นที่ป่าต้นน้ำของลำตะคอง ได้ลูกบุกเบิกเป็นที่ทำมาหากินเพิ่มขึ้น ปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำ และ น้ำท่วมจึงทวีขึ้นเป็นลำดับจนกระทั่งน้ำ ในลำตะคองไม่พอใช้ในฤดูแลัง แบ้แต่ สำหรับการประปาในจัหวัดนครราชสีมา

เพื่อแก้ไขกวามเดือดร้อนที่เกิดขึ้น นี้ ทางกรมชลประทานจึงได้สร้างเพื่อน เก็บกักน้ำทางต้นน้ำของถำตะกองขึ้น ซึ่งกั้นระหว่างช่องเขาเพื่อนลันกับเขา ถ่านเสียด ในท้องที่ตำบลลาดบัวขาว อำเภอสีคิ้ว

ลักษณะของเชื้อนลำตะกอง เป็น เชื้อนดินสูง ๔๐.๓๐ เมตร สันเชื้อนยาว ๔๒๑ เมตร มีท่อสำหรับส่งน้ำไปใช้ เพาะปลูกและบริโกคทางท้ายน้ำ และมี ทางระบายน้ำสน้อีกสองทาง

However, after World War II with the gradual opening of the forest areas in the upper reaches of Lam Takong, some of them on high slopes and hill tops, the problems of water shortage during some months and floods in other periods have become very acute. the shortage of water has greatly affected the public water supply in the province during the dry season. To solve this problem, the Royal Irrigation Department has found it necessary to construct a storage dam in the upper reach of Lam Takong. The construction of the Dam was started in 1964 in the hill gorge on Lam Takong between Khao Tan Siad and Khao Khuen Lan at Laad Bua Khao, Sikhiu district.

บน – ท่อเหล็กส่งน้ำจากอ่างเก็บน้ำ

กลาง — รางเท ด้านท้ายน้ำของท่อส่งน้ำ ขวา — อีกมมหนึ่งของอ่างเก็บน้ำ

Top — Water pipe lines.

Middle — Irrigating gutter at the end of pipe line.

Right — Another corner of the reservoir.

เมื่อการสร้างเชื่อนแล้วเสร็จได้มีพื้นที่ เหนือเชื่อนเป็นอ่างเก็บก็เขาวดามลำน้ำ « กิโล-เมตร ช่วนกว้างที่สุด ๓ กิโลเมตรครึ่ง สามารถ เก็บกักน้ำได้ ๓« ๑ ล้านลูกบาศก็เมตร เชื่อนเก็บ กักน้ำได้ปริมาณสูงสุด « « ล้านลูกบาศก็เมตร

น้าจากอ่างเก็บน้ำเขื่อนถ้าตะคองนี้ข่าย การเทาะปถูกในฤดูฝนใต้ ๒๓๘,๐๐๐ ใร่ และใน ฤดูแล้วถึก ๔๑,๐๐๐ ไร่ นอกจากนี้เขื่อนนี้จะข่าย บระเทาอุทเกอัปถุ่นน้ำถึกตะคอง และบางส่วน ของสุ่มนั้นฐุ รวมทั้งจัดเป็ญหาการขาดแคน น้ำเห็อการประชาของจังทรัดเกรราจสมาอีกด้วย

นกกประหรับเป็นเชื้อนลักษะกองนี้ ท่าน เพื่อนลักษะกองอันเป็นเชื้อสากกลุกมีใจเปิดที่เห็น เชื้อนลักษะกองอันเป็นเชื้อนแก่งแรกที่คนใหอ ให้ว่าแผนสัวรายและต่อสร้าแจงแกระทั่งเมิ่น และถึงเรียวรับวุณี เมิ่นการทำนวยประโทชน์หนื ได้เก็บประชาชน ในท้องถิ่นคะรวันออกเบื้อเล่นหนื จิ้นประชาชน์ผลกาในเรื่องนั้นภากอว่าภาคอื่น ๆ

The dam is an earthern structure 40.30 metres high and 521 metres long. It is equipped with sluicing ducts for feeding water to the irrigating canals and two spillways. Behind the dam is a reservoir that is 19 kms. long and $7\frac{1}{2}$ kms. wide at its widest point. The reservoir is capable of holding 310 million cubic metres of water at normal level and 445 million cubic metres at maximum level. The dam is capable of irrigating 238,000 rai of land during the rainy season and 150,000 rai during the dry season. Besides reducing chances of flooding in the Lam Takong basin, the opening of the dam has also solved the water shortage problem now facing Nakhon Ratchasima in the dry season.

The Prime Minister in his inaugural address stated that he was proud that the dam was built entirely by Thai engineers and with Thai funds. It was the first to be surveyed, planned and designed by Thai engineers. As it is an accepted fact that water is the most essential ingredient in everyday life, the dam, he said, will be of enormous benefit to the people who have been suffering because of the annual water shortage.

- บน สันเชื่อนลำคะคอง ในวันทำ พิธีเบื่อ
- กลาง ท่อระบายน้ำที่เชื่อนลำ ตะคอง
- ซ้าย นายกรัฐมนตรีทักทาย ปราศรัยกับกำนัน ผู้ใหญ่-บ้านและราษฎรหลังจากทำ พิธีเปิดเชื่อนแล้ว
- Top Lam Takong dam crest on the opening day.
- Middle Irrigating pipe at the dam.

 Left The Prime Minister is seen chatting with village elders and inhabitants after the opening ceremony.

ที่สานกาซาดา

ภาพในสองหน้านี้ใต้จากงาน กาชาด ซึ่งจัดจีนที่บริเวณสวนอันพร และลานพระบรมรูปทรงม้า ระหว่าง วันที่๒๔มกราคม ถึงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ สถา

งานนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระ-บรมราชินีนาถ องค์สภานาชิกาสภา กาชาดไทย ได้เสด็จ ฯ ไปทรงเปิด

ในงานมีการแสดงบนเวทีและ กลางแจ้ง การออกร้าน และการแสดง กิจกรรมของหน่วยกระทรวงทบวงกรม ต่าง ๆ

The pictures in these two pages were taken from the Red Cross Fair held at Amporn Gardens and Royal Plaza from January 28 to February 3, 1971.

The Fair was graciously opened by His Majesty the King in the presence of Her Majesty the Queen, President of the Thai Red Cross Society.

Highlighting the festivities were variety shows, open-air performances and display of activities by various governmental units. Stalls were also set up by embassies and private enterprises, selling native products, odds and ends.

ภาพแสดงการผ่าตัดเปลี่ยนตาดำของจักษุแพทซ์ ผู้อุทิส ดวงตาและผู้ใด้รับการผ่าตัดเปลี่ยนตาดำ

A display of pictures showing an eye operation to change a cornea, an eye donor and two blind patients who had been operated upon.

ผู้อุ่ขิสควบกา

ผู้ที่ใช้รับการผ่าตัดเปลี่ยนทาดำ

UNGAL

อังกะถุงเป็นคนตรีพื้นเมืองทางภาคตะวันออกของชวา โดย
เฉพาะอย่างยิ่งที่ตำบลทรีนเกอร์ของภาคตะวันตกแล้ว ถือว่าอังกะถุง
เป็นคนตรีประจำฉิ่น เช่นเดียวกับแคนหรือกระจับปี่เป็นคนตรีพื้นเมือง
ของไทยภาคอีสาน สันนิษฐานกันว่า อังกะถุงเป็นคนตรีที่มีความเก่า
แก่ที่สุดในประเทศชวา เพราะเป็นคนตรีที่รู้จักกันแพร่หลายมาก่อนที่
ชนชาติจินดูได้เข้ามาถึงประเทศนี ด้วยเหตุนี้อังกะอุงจึงเป็นคนตรี
ชนิคหนึ่งที่ชาวโลกสนใจมาก เพราะมีคุณค่าสูงทางอายุ และยังเป็น
สัญญลักษณ์แห่งอารยธรรมของชนชาวชวาอีกด้วย

อังกะลุง เมื่อแรกมีในประเทศไทย และใคร เป็นผู้นำ เข้ามานั้นมีผู้ กล่าวกับไว้ในที่หลายแห่งและหลายนัยต่างกัน ดังจะได้นำหลักฐาน ที่มีผู้กล่าวไว้ในหนังสือต่าง ๆ มากล่าวให้ผู้อ่านใต้ทราบว่ามีความ ผิดแผกกันอย่างไร เพื่อจะได้เป็นหลักเกณฑ์เปรือบเทียบและวินิจฉัย ว่าใครเป็นคนแรกที่นำเอาอังกะลุงเข้ามาในประเทศไทย

หนังสือเรื่อง ปกิณณะในรั<mark>ช</mark>กาลที่ & พิ<mark>มพ์ในการทำบุญฉลองอายุ</mark> ครบ ๘๐ ปีบริบูรณ์ของมหาสวกเอกทระยาบุรุษรัตนราชพัลลก มีความ ตอนหนึ่งซึ่งได้กล่าวจึงการเสด็จประหาสชวา ของพระบาทสมเด็จพระ-

រស្ម ING

Like a pan pipe or flute peculiar to the North and Northeast of Thailand, "Ungalung" is a kind of indigenous music in East Java and particularly at Preanger sub-district of West Java. It is surmised that Ungalung is the oldest kind of music in Java since it was popularly known before the arrival of Hindus in that country. Because of its old age and its being a symbol of Javanese civilization, Ungalung receives considerable interest from all over the world.

How this music was introduced into Thailand was variedly recorded. It might be of interest to quote here what various books say concerning its introduction here.

In a book on "Miscellaneous Stories in the Reign of King Rama V"published to commemorate the 80th birthday anniversary of Phya Burus Ratana Rajpallop (Nop Krairirk), the writer who accompanied the King in his state visit to Java gave the following account on Ungalung:

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อคราว ร.ศ. ๑๑๕ (พ.ศ. ๒๔๓६) และพระยาบุรุษรัคนราชพัลลภ ใจตามเสด็จไปในครั้งนั้นด้วย ได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับอังกะลงไว้ดังนี้

พ.ที่ขวามีผนสร้านิคหนึ่งเรียกว่า อังกะถุง ถ้าษณะของอังกะถุงเป็นให้กระบอก ดักเป็นท่อน ๆ แล้วปรับเป็นเลี่ยงเอก เสียงกลาง เสียงทุ้ม เมื่อต้องการเลี่ยงใหก็เชย่าเสียง เห็นประสานเลื่องกับเข้าในที่หายงานตาลใต้คนประสาร เมื่อคอนสดังสิ่งเมื่องการุด มี ขาวเมืองมารับเสด็งที่ถนนหลังสถานีรถใฟ และเขข่าอังกะถุงเป็นพลงตามภาษาขวาเสียง สนันไปผลอดทางจนก็ส่วนที่ประทับแบบ พระองค์ทรงเห็นว่าเป็นคร้องคนตรีที่แปลก จึงได้ เข้าเข้าแล้งไปเมืองไทย ขึ้งเรื่องมือต่องราบทำทางกับนี้ "

กรูผล กิจบันธ์ ผู้สอนดนตรือจักะลุงของโรงเรียนนนทบุรี "ศรีบุลขานเท่" ได้เล่า ประวัติอังกะลุงไว้ในหนังสืออนุสรณ์ศิลปห์ตลกรรมนักเรียน พ.ศ. ๒๔๕๔ ไว้อย่างนำพึงว่า

สมเด็จเจ้าฟ้าภาณุรังสีสวางวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช พระอนุชาชิราช ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกลัดกลุ้มพระทับในการสญเสียพระโอรส และพระธิดาไปถึงสองพระองค์ในปีเดียวกั้น ไม่เป็นอันปฏิบัติพระการกิจ พระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัวทรงทราบ จึงมีรับสั่งให้เข้าเห็ว เพื่อทรงไต่ถามทุกข์สุข พระองค์ทรงเห็น พระทับในความทุกข์อันนั้น จึงทรงแนะนำและอนุญาตให้เลือกหาที่เสด็จประพาส เพื่อทรง เกษมสำราญ สมเด็จพระอนชาธิราชทรงพอพระทัยและรู้สึกในพระมหากรณาติคณเป็นล้นพ้น จึงทรงพระคำริที่จะเสด็จประพาสชวา ดังนั้นในวันจันทร์ที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๔ สมเด็จ พระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช จึงเสด็จจากกรุงเทพพระมหานคร ม่งตรงไปยังเมืองไดเอง ประเทศชวาเป็นแห่งแรก และทรงตั้งพระทัยที่จะเสด็จต่อไปยัง ต่ำบลบาโตเออ แต่การเดินทางไปยังตำบลนั้นยากลำบากมาก เนื่องจากยังไม่มียานพาหนะ เหมือนอย่างปัจจุบันนี้ พระองค์จึงต้องทรงม้าเป็นพาหนะ จนถึงดำบลโตเออ พวกชาวบ้าน ซึ่งมือผู่ประมาณ ๑๐ หมู่บ้าน ต่างก็พากันจัดการต้อนรับอย่างกับกั่งสมพระเกียรติ และขณะ ที่เสด็จประพาสเพื่อเขี่ยมราษฎรในตำบลนั้น บรรดาชาวบ้านต่างนัดกันจัดดนตรือข่างที่เรียกว่า "ก้ามาถึง" มีพิณพาทย์ ปี ็จเ้อง กลอง นำมาบรรเลงถวายให้กอดพระณตรประพันกัน ถึง ๗ วง ในหมู่ตนตรีเหล่านั้น มีตนตรีที่แปลกอยู่ชนิดหนึ่ง ทำด้วยไม้ไผ่ใช้ถือกันคนละ สองมือ ๆ ละหนึ่งเสียง ใช้เขยาเสียงหรือสลับเสียงไปตามทำนองของเพลงต่าง ๆ โดยเขยา อข่างไพเราะห่าทั้ง ผิดกับคนตรีอื่น ๆ ที่ใช้ดี เกาะ เป๋า ดีดและสี ความกังวาลของกระบอก ใน้ใหญ่เล็กทำให้น่าพังมาก ดนตวีชนิดนี้แหละที่ภาษาพื้นเมืองของชวาเรียกว่า "อังกะลุง" นอกจากนี้ครูผล ยังกล่าวต่อไปอีกว่า

"เมื่อเสร็จในกรมเสร็จกับเมื่องใหย จิงทรม์รับส์ร้ำกับสุดใหยในหวาที่อดเพร็ ขนิดเนื้อเข้ามะ จุน และพระองก์ทรงนำคนตรีจุดเน็น มาฝึกสอนมหาสเด็กของทระองก์ใน วันระหาก่อน จิงเกิดมัสเพรีร์อาะธุงในเมื่องไทย และต่อมากิได้เกาส่าลของกไปทั้งประเทศ ส่นก็เรื่องอำหระองค์ทรงเป็นเข้ามายพระองค์แรกที่ได้บ้าคนครื่องกะถุงนี้เข้ามาในเมื่องไทย เรา"

นอกจากนี้กับนี้ผู้กล่าวไร้ในหนังถือนั้นจกในงานพระราชทานเพลิงศท หลวงประพิษฐ์
ใหเราะ (ศร ศิลป์บรรเลง) มักจเพศร์ข้อก็กองในสมัยนั้น เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๔ ว่า "หลวง ประพิษฐ์ ใหเราะ ใต้นักจะเครียงงาวเรียกว่า อังกะลุง เป็นเครื่องจะเครียที่หรับเป็นโป ประจับตัวขยานเกตุงเข้ามาในประเทศไทย เมื่อประมาณ ๔๐ ป็นเลรื่อ โดยได้ตามเสด็จ สมเด็จเข้าถ้า กรมพระยากาณุหันรุวงศ์รางคง เสด็จประเทศขา ประเทศอินไลน์เขีย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ หลวงประพิษฐ์ ใหเราะ มีขลุ่ยงาไปเที่ยงเลาเดียว ได้บระเลงเหลุงใหยให้เพื่ ผู้ครองเคราที่เป็นที่พองพระเทศอินครามใหเราะ และศิลป์ของเพลเป็นอย่างตัว โอกาณี หลวงประพิษฐ์ " ได้จับหลวงรามหลัวขคลอเพลง ซึ่งขึ้นป็นที่นิยมในท้อนี้ และในหนังสือ เล่มเดือวกนี้นี้ เขียนชื่อกุมพุธนำเรื่อง ได้เขียนบทความมายใต้กับข้อเรื่องว่า "แต่ควง

"ในคราวโดยเสด็จสมเด็จพระราชปีคุลาไปประเทศชา หลวงประดัษฐ์ใหเราะ ได้ ทดลองไถ่เสียงเครื่องคนสร้อวา แล้วก็สมบายเฉ่นผลชื่องคนสร้องรวมรอกันกัดคนสร้างา ใต้เป็นที่สนเท้าดีนเด็นต่อบักดนครีขวาเป็นอย่างชื่อ ตอบกฉับจากขวา หลวงประดับรู้ ในเราะได้นำอังเธองของขวามแผยแพร่ในประเทศไทย เป็นเทศไท้เกิดการเล่นจัดตรองขึ้น

จนถึงทุกวันนี้"

น้อกิจรวณากันควมหลักฐานโดยถ่องแท้แก้ว อังกะจุมที่เข้ามาในเมื่องไทยในยุคนั้น
คราว คราว เส. จะล ตามดับเอกเล่าของพระยานุรษ ๆ ในหนังอังทาลที่ ๕ แต่ตั้งประทางสาว คราว เส. จะล ตามดับเอกเล่าของพระยานุรษ ๆ ในหนังอังกิเลดและในขังกาลที่ ๕ เป็นแน่ เกราะเจ้าคุณผู้นี้เด็ดหมเสด็จไปในครั้งนั้นด้วย เข้าใจว่าท่านคงจะจำไม่ผิด เพราะ เรื่องอื่น ๆ ที่เจ้าคุณผู้นี้เล่าเมื่อสอบรวมกับหลักฐานหรือจดหมายเหตุอื่น ๆ ปรากฏว่าเป็น เรื่องที่ตรงกันทั้งสิ้น ดังนั้นก็พอจะผูดใช้ว่า อังกะลุงได้เข้ามาขังประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๕ แน่เอ็บเที่ขบานเล้าคงเก็บใช้คุณเห็นก็บร่าเป็นของแปลก ไม่มีการศึกหัดหรือทำออกบรรเลง ให้ประชาชนทั่ง เพราะในเวลานั้นเข้าใจว่าจังไม่มีคนไทยคนโดสามารถเล่นตนตรีขนิงสีนารแกร จึงไม่ไกรไกรได้รับเข้าได้มีอักระลุงจินในเมื่องไทย จะมีผู้รู้กันก็แต่เจ้าเขและข้าวาขการ ที่ตาแสด้งไทยกรี้เห็นท่านั้น

จักะลุงที่เข้ามาใช่ประเทศไทยครั้งที่ ๒ นั้น ก็ตั้งเมินในในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ คราว สมเด็จพระราชปิดุกเสด็จประกาสขาวไทยแน่นอน จะเป็นเป็นในไม่ได้ เกาะตามพระราช-ประวัติสมเด็จพระราชปิดุกเสด็งเท็ง ครามพระราชกาสุกเสดีง หน่อมเจ้า ดังวักคำรง เทวกุลนั้น ไม่ปรากฏวัจระทว่ามี พ.ศ. ๒๔๔๒ -๒๔๘๒ ใต้เสด็จประทาสขาวที่ก ดังนั้น ขนาที่บางท่านได้กล่าวว่าหลวงประดังผู้ ๆ ได้นั้นของวักะลุงเข้ามาในเมืองไทยในคราว อาเมเสด็จสมเด็จพระราชปิดุกา ในปี พ.ศ. ๒๔๕๒ ครามเสด็จสมเด็จ ใต้เสด็จประกาสบาลเกาะตามหาดเล็ก เข้าในกรมอยู่แก๊ว กงจะได้ตามแห่งประทาสในคราวมัน และก็น่าจะได้รับมอบหมายให้ทำการ สึกท์คดเคร็จจะจะเรียกของขยาดียู่ในชา เมื่อเสด็จกลับเข้าใจว่าคงจะให้หลวงประดังผู้ ๆ เป็นสังคทะด้วยจะประดังผู้ เล็บ เพราะท่านเป็นกัดละครามีปริจักจอยู่แล้วในวัดหนุย

แม้อังกรลุงจะมีขึ้นในประเทศไทยเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๑ ตั้งกล่าวแล้วก็ ตาม แต่ก็อังไม่มีใจรถหมารจะเล่นเครื่องผมชริชนิตมีใต้ จังนั้น หลวงประดิษฐ์ ๆ จึงเป็น คนไทยกแรกที่สามารถเขย่าอังกรลุปตั และใต้ผึกทั้งมหาดเล็กข้างในกลบดีเจขระราช-ปัจุลา ๆ ซึ่น จนสามารถนำออกเขย่าให้เข้าเขยและประชาชนขมใต้ในคราวงานต่างๆ เป็น เทคให้เข้ามาของคือน ๆ และประชาชนหากันขอบใจ เพราะเป็นของแปลกสำหรับเมืองไทย จึงได้กับของคือน ๆ และประชาชนหากันขอบใจ เพราะเป็นของแปลกสำหรับเมืองไทย จึงได้กับของมหาดังกรลุงที่เพิ่มให้ "In Java, there is a kind of music called Ungalung. It is made of a bamboo cylinder cut in pieces, each adjusted to a high, middle or lowest tones. Shaking of these cylinders produce harmoic sounds of music. Upon His Majesty's arrival in Karut, the people were on hand to welcome him at the back of the railway station. They followed him to his residence, shaking sonorously the Ungalung in Javanese music along the way. Struck with its peculiarity, His Majesty brought the musical instrument with him into Thailand where it now becomes very popular."

Nai Pol Kijbunt, teacher of Ungalung music of a school in Nontaburi province had this to say in his story of Ungalung published in a book on Schools' Handicrafts Exhibition of 1965.

"His Royal Highness Prince Panurangsee Swangwong, brother of His Majesty King Chulalongkorn, was deeply distressed at the bereavement of a son and a daughter in the same year and had no heart for his job. Learning of this, His Majesty sent for him and in sympathy of his brother's distress, advised him to take a trip for pleasure. The Prince, grateful of the king's generosity, selected Java and on Monday, July 30, 1908 left Bangkok for Dai-eng, his first stop in Java. From Dai-eng, the Prince further proceeded to Batoer sub-district. The trip was quite difficult since it was accessible only by horse. Upon his arrival at Batoer, the people from about 10 villages in that sub-district gave him a wholehearted welcome and presented him a performance of music called "Kummalung", consisting of flute, gong and drum. There were seven bands competing against each other and in all bands, there was a peculiar instrument of music made of bamboo cylinder. Each player held a piece of it in each of his hands. One bamboo had a particular tone and was shaken when that tone was needed. The shaking in harmony of bamboo cylinder of different sizes produced beautiful musical sounds which were quite different from other kinds of music. This music was what was called in Javanese "Ungalung."

Nai Pol continued:

"Arriving back in Bangkok, the Prince instructed the Thai consul in Java to buy a set of Ungalung music for him. He then had his pages in his "Burapa" palace trained to play the music. And that was the origin of Ungalung in Thailand and the Prince was considered to be the first to introduce that kind of music here".

In a book published in memory of the late Luang Praditpairoh (Sorn Silpabanleng), a renown musician of classical music in 1965, it was partly said:

"Luang Praditpairoh brought to Thailand about 40 years ago a Javanese music set called "Ungalung" made of bamboo adorned with peacock feathers. He accompanied H.R.H. Prince Panupan Wongvoradej to Java, Indonesia in 1916. On that trip, he had with him an ivory flute with which he played Thai music to the satisfaction of the Governor of Java. Luang Pradit also brought back a variety of Javaneses songs which have become popular up till now."

Also in this book, Nai Kumut Ghanruang wrote an article "To the Lanterns of Art" in which he referred to "Ungalung" as follows:

"While accompanying the Royal Uncle (Prince Panupan) to Java, Luang Pradit was able to play Javanese musical instruments and join the band there to the amazement of Javanese musicians. Returning to Thailand, Luang Pradit publicized the Javanese Ungalung, thus originating the playing of that kind of music in Thailand up till now."

A thorough consideration brought out a belief that Ungalung was introduced into Thailand two times, the first one in 1896 following King Rama V's visit to Java as stated by Phya Rajburus in the afore-mentioned book but was not popularized, and the second time in 1908 after Prince Panupan's visit to Java. Luang Pradit who accompanied the Prince during the trip was believed to study the music and to bring in the whole set.

As the first Thai who could play Ungalung, Luang Pradit was instructed to train the pages of Prince Panupan to play the music. A band was then formed up and the music was played to the royalty and the public at various functions. The peculiarity of its shape and the beautiful music it produces attracted the attention of all and was the cause of its popularity.

ขาระราชกรณิยกิจ

ROYAL ACTIVITIES

อยู่ทัวทรงเงิมเทียนรุ่ง ที่จะทรงอุทิศพระราชทานไปจุดบุชาพระรัดนตรัย อังพระ-อารามหลวงต่าง ๆ February 8, 1971 at Chitralada Villa, His Majesty the

ส กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้า-

February 8, 1971 at Chitralada Villa, His Majesty the King anointing candles to be installed at various Royal monasteries.

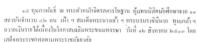
ธ กุมภาพันธ์ ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท นายเอริก วีรีกิน เผ้าทูลละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถวายพระราชสาสน์ตราตั้งในตำแหน่ง
เอกอักราชาตริสามัณผู้มีอำนาจเต็มของประเทศสวีเดนประจำพระราชสำนัก

February 9, at Chakri Throne Hall, Mr. Eric Virgin presenting his credentials to His Majesty the King as Swedish Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary to Thailand.

รกุมภาพันธ์ ณ พระคำหนักจิตรถดารโหฐาน นาย เจ.จี. ฮาร์ราร์ ประธาน
มูลนิธิร็อคก็เฟลเถอร์แห่งสหรัฐอเมริกา เส้าทูถฉะอองสุดีพระบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในโอกาสท์เดินทางมาตรวจผลงานที่มูลนิธิ ในประเทศไทย

February 9, at Chitralada Villa, Mr. J.G. Harrar, President of the Rockefeller Foundation of the US was granted Royal audience on the occasion of his visit to Thailand to inspect the Foundation's activities here.

February 15, at Chitralada Villa, a party of 42 student representatives from 11 educational institutions handed over to Her Majesty the Queen proceeds from students' performances on the occasion of Her Majesty's birthday anniversary on August 12, 1970, to be spent on charity as Her Majesty wishes.

๔ กุมภาพันธ์ ณ พระคำหนักจิตรถดารโหฐาน นายเยอเบิร์ด ดับบถิว อาร์มสตรอง เจ้าของและประธานกรรมการแอมบาสซาเดอร์ กอลเลจ แห่งสหรัฐ-อเมริกา กับคณะ เส้าทูลละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในโอกาสนี้ หางสนี้ชั่งคนี้ เคลาน ใต้ร่วมเข้าเผ้า ๆ ทุนเกล้า ๆ ถวายหุ้นของ บริษัทรามาเทาเวอร์ จำกัด จำนวนสองพันท้ำร้อยทุ้น โดยเสด็จพระราชกุสลสมทบทุน มูลนิธิอานันทมหิดล

February 15, at Chitralada Villa, His Majesty the King receiving Mr. Herbert Armstrong, Owner and President of Ambassador College of the US and party who were here on a visit

On the same occasion, Nang Sunirat Telan (extreme left) presented to His Majesty 2,500 shares of the Rama Tower Co. Ltd. for Ananta Mahidol Charity Fund.

พรัตนสุดา และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ-ษณ์ เสด็จ ๆ ไปขังพระทิ่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังคุสิต เพื่อพระราชทานเลี้ยง อาหารแก่เอ็กกำพร้า และเด็กพิการจาก

สมาคมและมลนิชิต่างๆ จำนวน

ประมาณ ๑,๘๐๐ กน
ในการนี้ สมเด็จพระนางเข้า ฯ
พระบรมราชินีนาถ ใต้ทรงร่วมกับ
สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ ฯ พระราชทาน
เสียงอาหารและเครื่องคืมแก่เด็กเหล่านี้
ตัวขพระองก์เอง ระหว่างนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงคนตรีร่วมกับ
วงคนตรี อ.ส. โดยมีสมเด็จพระเจ้-

ลูกเธอ ๆ ทรงร่วมร้องเพ่ลงด้วย ในโอกาสเตียวกันนี้ ใต้พระราษ-ทานของเล่นและของใช้ ตลอดจนขนม หวานแก่เต็กโดยทั่วถึง

February 19, Their Majesties the King and Queen together with Her Royal Highness Princess Sirindhorn and Her Royal Highness Princess Chulabhorn proceeded to Amporn Gardens, Dusit Palace, where they hosted a tea party for about 1,800 orphans and crippled of various charity institutions.

On the occasion, Her Majesty, joined in by the two princesses, helped serve food to the children herself. Meanwhile, His Majesty joined the Or Sor music band playing music to entertain the party. The Royal Children participated in with their singing.

Presents and sweets were also distributed to the children by the Royal Family.

๒๓ กุมภาพันธ์ ทรงทำพิธีวาง ศิลาฤกษ์เชื้อนสิริกิติ์ ที่จังหวัด อตรดิตธ์

February 27, Her Majesty officiating at the ceremony of laying the foundation stone of Sirikit Dam at Changwat Uttaradit.

ล่ ดิม

ได้

ลื่ม

 คะ กุมภาพันธ์ พระบาทสมเด็จ-พระเจ้าอยู่หัว พระราชทานกระบี่และ ประกาศนี้ยบัตรแก้ผู้สำเร็จการศึกษา จากโรงเรียนนายเรือและโรงเรียน นายเรืออากาศ ณ ห้องรับรองกอง บัญชาการทหารสูงสุด

February 18, His Majesty presiding over the ceremony of awarding sword and certificate to graduates of the Naval and Air Force Academies at the reception hall of the Supreme Command.

เบียร์ตราสิงห์เป็นเบียร์ไทย

ก็ม

There is no better

beer than

มีม

BEER

The Thai beer

โล

BOON Rawd Brewery

Tel. A7008-A7009 CABLE: BREWERY BANGKOK THAILAND

บริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด

โทรสัพท์ และออล - และออร โทรเฉพย่อ "บริวเวอร์ กรรมทห ๆ"

अधीरने

माक्षक्रायम

वंत्रे वर्तिर्धाचारा U:unfilm

> เป็นหนังสือที่สมาชาัดทั้งคณะกรมทาที่เกิดทำ โดยเกษา: รวมรวมเรื่องเกี่ยกกับประเทศในหมืว้ เลาเมื่อเพาย์ไม่ ข้างเก้า 007 มใหม่เพียกเทียง กันกว้าและอ้างซิงได้เกกโอกาส ทั้งในวงการศึกเข สเทนที่ราชการ และหน่วยการปกครอบท้อนกินด้วย

มีภาคพนวก และสถิติ กับ มีภาพประกอบกกบก์ด้วย

ประเทศไทย

ปกเป็นมีกระดาเพ้นปก

ทิกต่อซื้อได้จาก

🔳 สำนักงานวิเทศเกละวางแพม

กะกรางพัฒนาการพบข้องคือ ถนนางจำกันแบก
โบฟัมฟ์สำนักทำเนียบุตยกรัฐมบุตรั
ลิแกรงจัด พะนคร

และตามร้านจำเงนเกียงเลืองทั่วใป

กมิศาสตร์ และ ประวัติศาสตร์ใหม

กาปกดเลง

การท่างประเทศ ทาป่องกันกาชอาณา**จักร**

บริการสวัสติการสังคม

กาแพทบ์และกาสาสาสาเกเสเ

การกษาความบทิสสม กเปเลาเกา

การทำและการเงิน

สีกมากเม

กาเดิกษา

การปราก

ศิลปะและวัฒนุธภม យប្រហ

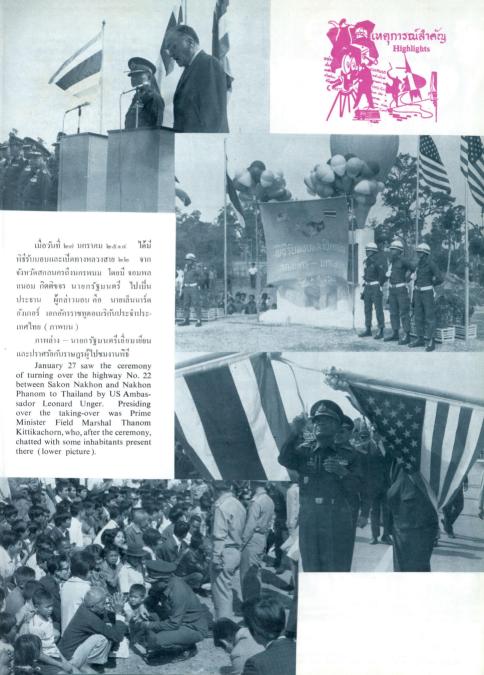
กางเก่องเกี่ยว

ท้างทุ้นล้วนจำกัดขายยาบุญมี (หมอมี) ล่ามแยก

Piperazine B. P. C. ผลิตจากประเทศอังกฤษ THE Mesons. H. & T. KIRBY & CO. LTD. ENGLAND.

Citrate equivalent to 500 mgm.

 มิส บี. ดูเมน (กลาง) พระสหายสมเด็จ พระศรีนครินทราบรมราชชนนี ณ ท่าอากาศยาน คอนเมือง ก่อนออกเดินทางไปทัศนาจรสิงคโปร์ เมื่อเร็วๆ นี้

In the course of her visit here as guest of H.R.H. the Princess Mother, Miss B. Dumaine, a close friend of Her Royal Highness, took a short trip to Singapore. She is seen here prior to her departure from Don Muang Airport.

นายทงน์ สารสิน รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งขติ ให้สัมภาษณ์ผู้แทนสื่อ-มวลขน ในโอกาสเดินทางกณังจากร่วมประชุมแผนโคลัมใบ ทีกรุมเนิล ประเทศที่ลิปในสั ณ ท้องรับรองทำอากาศยาม กรรถทฯ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์

February 25 at Don Muang Airport's VIP room, Nai Pote Sarasin, Deputy Prime Minister and Minister of National Development, gave a press briefing upon his return from Manila, the Philippines, where he had attended the Colombo Plan conference.

นายวิจารณ์ นิวาตวงศ์ (กลาง) อธิบดีกรมการก็ต่างประเทศ กระทรวงเศรษฐการ อ่านสาลั้นของมายบุญชนะ อัตถากร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ในโอกาสเปิดประชุมคณะ-กรรมการการก็ครั้งที่ « ของ เอกาฟ เมื่อ » กุมภาพันธ์

Nai Vicharn Nivatvongs (middle), Director-General, Foregin Trade Department is seen reading a statement on behalf of Economic Affairs Minister Bunchana Atthakor, welcoming the Trade Committee of ECAFE at its 14th session, that started on February 16 and lasted until February 24.

พลเอก สุรกิจ มัยลาภ เสนาชิการ ทหารบก (ที่สี่จากซ้ำย) และคณะเดินทาง ไปปีนัง เพื่อเข้าร่วมประชมการบ้องกัน เขตแดนไทยมาเลเชีย เมื่อวันที่ ส กมภาพันธ์

To Penang for a threeday conference to discuss Thai-Malaysian border defences was a delegation from Thailand led by General Surakij Mayalarp, Chief of Staff of the Royal Thai Army (fourth from left). The party was photographed before leaving the airport on February 9.

พลโท เฉลิมชัย จารุวัสตร์ ผู้อำนวยการ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย (ที่สองจากขวา) เดินทางไปมานิลา เมื่อเข้าร่วม ประชุมพาต้า โดยมี วารุณี แสงสิรินาวิน (ที่สอง จากซ้าย) จิราภรณ์ เสาวลักษณ์ (ซ้ายสุด) และนายเดวิด เดนเต้ ผู้จัดการโรงแรมอินทรา ร่วมเดินทางไปด้วย

To Manila for the PATA Conference was Lt. Gen. Chalermchai Charuvastr, Director General of the Tourist Organization of Thailand (second from right). On the same flight from Bangkok was Varunee Saengsirinavin, Miss Thailand (in broad brimmed hat) aaccompanied by Chiraporn Saovalak (extreme left) and Mr. David Dente, Manager of the Indra Hotel.

อัตราค่าบ้ารุง

THAILAND ILLUSTRATED

รายเดือน

หกเดือน (๖ ฉบับ) หนึ่งปี (๑๒ ฉบับ)

One year

เงิน ๔๕.๐๐ บาท

เงิน ธอ.๐๐ บาท

รวมค่าส่งเสร็จ

ขายปลีกฉบับละ ๘.๐๐ บาท

โปรดติดต่อโดยตรงได้ที่ กรมประชาสัมพันธ์

ถนนราชดำเงิน พระนคร

โทรศัพท์ ๘๑๘๘๕๓

Subscription Rates for THAILAND ILLUSTRATED

(6 issues): 45.00 baht Local Six months (12 issues): 90.00 baht One year

Postage included.

Single copy: 8.00 baht Six months (6 issues): 60.00 baht Overseas (12 issues): 120.00 baht

Postage included.

Please contact direct the Public Relations Department, Rajdamnern Avenue, Bangkok, Thailand. Tel. 818853

◀ ในโอกาสที่เดินทางมาเขือนประเทศไทย คณะ วุฒิสมาชิกรัฐสภาฟิลิปปินล์ ได้เข้าเขื่อมคำนับ พันเอก นาขวรการบัญชา ประธานวุฒิสภา ณ พระทั่น่างนับสุดามกม เมื่อ ๒๒ มกราคม

In the course of their visit to Thailand, a party from the Philippines' Parliament paid a call on Colonel Nai Vorakarnbuncha, President of the Senate (sixth from left) at Ananta Smakom Throne Hall on January 22.

๑๑ กุมภาพันธ์ ตร. แจ๊ก เจอร์เก็นส์ ผู้อำนวยการ ศูนอ์กมพ ของสมคมศิษธ์ เก่าอเมริกัน (คนกลาง) มอบเข็ดเป็นเงินกว่า ๒๑,๑๑๐ บาท ให้แก่กจตำรวจครี มร.ว. เจจจันทรี่ ประวิทธ์ หัวหน้าหน่วยบรรเทา สาธารณก์ฮ์ ที่ก่องตำรวจดับเพลิงพญาไท เพื่อนำไป ช่วยผู้ประสบอุทกภัย

February 11, at the Fire Brigade head and a service Maj. Gen. Chetchandra Pravitra, Chief of the Police Disaster Relief Division, by Dr. Jack Juergens (centre), Director of the American University Alumni Association Language Centre (AUA). The monetary gift was intended to bring relief assistance to flood victims in Thailand.

ผู้แทนสื่อมวลชน เดินทางไปเยี่ยมชมทาง หลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔๔ ระหว่าง ร้อยเอ็ค— สุรินทร์ – ช่องขอม เมื่อ ๑๖ กุมภาพันธ์

ภาพถ่าง คือ ตอนหนึ่งของทางหถวงสายน้ำ อันเป็นทางคมนาคมติดต่อเขตแดนประเทศกัมพูชา ทางสายนี้มีความยาวทั้งสิ้น ๒๓๕ กิโลเมตร

February 16, a group of mass media representatives was invited for a trip on highway No. 214 starting from Roi Et to Surin and Chong Chom.

The lower picture shows a part of the 235-long highway which leads as far as the border line of Thailand and Cambodia.

พิธีเปิดการอบรมทางอุหกวิหยา ศริ้งที่ 8 แ ก.พ. 25น

 นายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์ เลขาธิการพลังงานแห่งชาติ เป็นประธานในพิธีเปิดการอบรมทางอุทกวิทยา ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ ณ ห้องประชุมการพลัง-งานแห่งชาติ ในการนี้มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยราชการต่าง ๆ เข้ารับการอบรมทั้งสิ้น ๕๑ กน

Nai Nithipat Jalichan, Secretary-General of the National Energy Authority, opening the 8th training course in hydrography at the auditorium of the Institute on February 11.

Fifty-one participants from various governmental units underwent the training.

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกำลังฝึกปฏิบัติ งานค้านสนามเกี่ยวกับการวัดน้ำ ณ ศูนย์ อุทกวิทยา จังหวัดหมองคาย ระหว่างวันที่ ๔ – ๑๐ มีนากม

The trainees then made a field trip to the Hydrography Centre at Nong Khai, where they spent six days from March 4 to 10, conducting an on-the-spot practice in measuring water-level.

การแสดงนิทรรศการหนังสือประ-จำปีที่สูนย์ภาษา เอ.ยู.เอ. ระหว่างวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๑ เมษายน

■ The annual exhibition of books which opened at the American University Alumni Language Centre (AUA) for the public from February 15 to April 1.

